

at Fremmede skulde kun have Tilladelse til at anløbe de saakaldte Kjøbstæder eller enkelte Havne, som vare udpegede som de væsentligste Havne, hvorimod de slet ikke maatte anløbe alle Udlæggerhavnene, og derved vilde i det Hele taget den Concurrence bortfalde, som de faste Handlende vilde være udsatte for ved Speculanthandelen fra fremmede Skibe. Her derimod foreligger et Udkast, hvori Speculanthandelen under alle Omstændigheder, i alle Udlæggerhavnene, de mindste som de største, frigives, og det er netop det, der frembringer en Fare for, at de faste Handlende ikke ville kunne bestaae, naar de slet ikke have nogen Beskyttelse mod den saaledes nu udvidede Speculanthandel. Jeg mener derfor, at man slet ikke kan drage nogen bestemt Analogie fra den tidligere Beslutning af Althinget til det her foreliggende Spørgsmaal.

Jeg skal iøvrigt, da jeg engang har Ordet, endnu tillade mig at tilføje enkelte Bemærkninger med Hensyn til den Bestatning, der lægges paa Handelen ved dette Lovudkast, og som det synes at man her i Thinget finder at være maastee temmelig høi. Jeg troer, at man i det Hele taget, naar man overveier Forholdene, vil finde, at det er en meget lav, en særdeles billig Bestatning, ja, man kan endogfaa gaade saa vidt, at erklære, uden at møde begrundede Indvendinger, at ved den Stilling, der herved gives Islands Handel, bliver Kongeriget Danmark skatshyldigt til Island, isædetsfor at Island snarere maatte efter sin Stilling være skatshyldigt til Danmark, fordi Island ikke bidrager i samme Forhold til de almindelige Statsudgifter som Rigets øvrige Indvaanere. Det er temmelig let at bevise, at hidtil har Handelen paa Island været forbeholdt alene danske Undersaatter, og nu stilles de danske Undersaatter fuldkomment lige med fremmede Nationers. Fremmede Nationers Skibe skulle, naar de anløbe islandske Havne, betale 2 Rd. pr. Commercelast og desforuden et Tillæg af 1 Rd. 48 $\frac{1}{2}$, hvis de agte at drive Speculanthandel, og de danske Handlende, ja endogfaa de islandske Handlende, der ere bosatte her i Danmark, maae ogsaa, naar de anløbe Havne i Island, betale netop de samme Afgifter. Hvad vilde da være

rimeligere, end at den islandske Handelsport her til Danmark stilledes under samme Vilkaar som fremmede Handlendes Varer, der indføres her? Bliver den det? Nei, den stilles paa samme Fod, netop som den har været hidtil, den bliver aldeles afgiftsfri. Hvem kommer denne Afgiftsfrihed tilgode? Kommer den den danske Handel tilgode? Nei, det er en Indtagt, som vilde være indflydt i Statskassen, hvis der af den islandske Handels Producter skulde, ligesaavel som af fremmede Artikler, svares Afgifter, der indflyde i den danske Statskasse, uden at den danske Consument vilde føle noget som helst Tryk deraf. Den islandske Productionspris vil rette sig efter de europæiske Markeder; den Kjøbmand, som kjøber Islands Producter paa Island, vil blive nødsaget til at betale de samme Priser, som han omtrentlig kunde kjøbe dem for paa andre Markeder; Concurrencen vil være tilstrækkelig dertil. Den danske Consument vil altsaa for islandske Producter komme til at betale de samme Priser, som han vilde, dersom der paahvilede Islands Producter en lignende Told som den, der paahviler andre Landes Producter. Saaledes til Exempel vil islandske Tiff ikke kunne erholdes for en billigere Pris for Consumenten, naar de vare indforskrevne fra Island, end dersom de vare indforskrevne fra Norge eller fra et andet Land. Det er ganske klart, at, dersom de samme Varequantiteter, som behøves til Consumenterne her i Landet, bleve indforskrevne fra Norge eller fra et andet fremmed Land, vilde de ved Indførselen komme til at erlægge Toldafgift; indskrives de derimod fra Island, blive de frie. Det er altsaa et directe Tab, som Statskassen har ved, at Islands Handel bliver fri for Afgift, medens derimod den danske Handelsstand, de danske Skibsredere, ere underkastede netop de samme Vilkaar, som andre fremmede Nationers Rhedere og Handlende. Jeg troer saaledes at have godtgjort, at det er særdeles favorable Vilkaar, der her ere givne for Island.

Jeg skal tillade mig at fremsføre endnu et Moment. Naar der tidligere har været Spørgsmaal om Tilveiebringelsen af de fornødne Udgifter til de Foranstaltninger, der